

SKIPPERPOSTEN

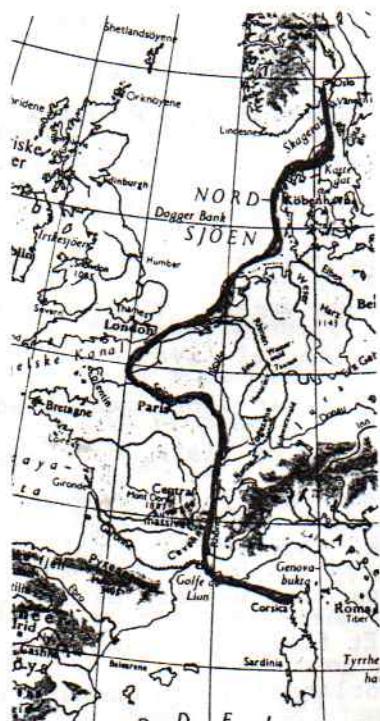
ORGAN FOR NORSK MOTORSKØYTEKLUBB

NOVEMBER

1983

M E D L E M S M Ø T E

Tirsdag 29. november 1983 kl. 19.00 - Møtested:
Meglerstuen, Norsk Sjøfartsmuseum, Bygdøy.

Båttur gjennom Europa.

Ulf Styren forteller og viser bilder fra sin tur med "Beatrice" i 1981. Ferden gikk fra Oslo, via Limfjorden, Engelske Kanal til Le Havre, derfra opp Seinen til Paris, videre oppover og gjennom Canal de Bourgogne til elven Saone, derfra videre til Lyon og nedover elven Rhone til Middelhavet og Korsika. Vi gleder oss til å høre og se!

Som vanlig blir det salg av kaffe, pils og mineralvann, og tid til en prat rundt ved bordene.

Sommertreff 1983, rapport fra "Signe".

I forrige nummer skrev vi om hvordan vi tok oss fram til Rasvåg på Hidra, for å delta i Forbundet KYSTEN's landsstevne for gamle båter og kystkultur.

Vi hadde flaks. Etter at vi hadde utnyttet det eneste vindstille gløttet på lang tid, slo kulingen til igjen for fullt. Mandag morgen opprandt med hujende vind og skyer helt ned til havflata. Kun noen få båter hadde kommet, men stevnet skulle ikke starte før torsdag, så vi tok det med ro. Nærmere 100 båter var ventet. I mellomtiden tok vi del i forberedelsene. Hitterøy Kystlag - de lokale arrangører - delte ut oppgaver med rund hånd. Det skulle bygges danseplass, kommunale dasser skulle plasseres på strategiske steder (4-500 mennesker var ventet), og en mengde andre detaljer som skal til for å få folk til å trives sammen noen dager. Været bedret seg ikke de kommende dager. Vi gikk alle og lyttet på værmeldingene. Ville det løye? En og annen forblåst skute seg inn, men den store massen som vi visste lå og ventet rundt Jæren og Lista, de uteble. Onsdag løyete vinden, men da hadde de fleste gitt opp. Men likevel, det ble båter nok. Nærmere 40 i tallet lå vi oppankret, side ved side. Fra Danmark og Tyskland og fra nord og sør i Norge. Et flott syn! Inntrykk gjorde den gamle hvalbåten "Forlandet", med dampdrift. I kuling hadde hun gått rundt Lista, med sjøen høyt over brua og bemannet med garvete entusiaster fra Setesdalsbanen og "Børøysund". Eller hva med jakten "Oline" fra Bergen som tok seg fram uten motor? Dansk skøyte "Fauna" fra Kerteminde sjarmerte alle med frodig grønn-

sakhage under skylightet. En ide for andre? (Pass på Xylamonen, Bruno!) "Aurora" fra Hamburg imponerte med fantastisk restaurering og fikk også stevnets pris for dette. Og det var mange andre, fine, sjarmerende, snåle. Alle hadde noe. Sjelden har vi sett så mye sjel samla på en gang. Og så mye hyggelig folk! Fra torsdag til lørdag gikk dagene med ymse arrangementer. Det var foredrag om Hidra før og nå, jollestafett, kapp- roing, dans, kåseri om restaurering av gamle båter, og ikke minst; mye sosialt samvær. Fredag var det seilas til Kirkehavn og tilbake. Et fantastisk syn da alle båtene lå og krysset i en frisk bris. Selv mønstret vi på "Aurora" og hadde en uforglemmelig tur. Det hele utartet til en skarp kappseilas, av den typen man sjelden får være med på. Topp!

Lørdag ble stevnet avsluttet med tale og kanonskudd. Litt vemodig tok man avskjed med nye venner, og med Rasvåg og Hidra, dette vennlige sted på kysten som alltid tar vel vare på sine besøkende. Prøv selv en gang og du vil forstå hva vi mener. Og prøv også å delta i KYSTEN's samling neste år, den vil gi deg et minne verd å ta med seg. Hvor det skal skje er ikke bestemt, men noen har hvisket Hvaler Vi får se.

Turen hjemmover gikk som en drøm og føyet seg bare inn i rekken av de minner og notater som er nedtegnet i loggen: Sommeren 1983 har vært en usedvanlig fin sesong - måtte flere bli som den!

Vel møtt neste år!

Bjørn.

Dette er et utklipp fra bladet "Seilas & Båtliv" november 1983:

Lite ærerikt for motor-skøyteklubben

Håøybukten på østsiden av Håøya i Indre Oslofjord er en svært god havn – et idyllisk sted som er oppdaget av mange. Fra tidlig om våren til sent på høsten er bukten hver helg rekreasjonssted for 30–50 båtfamilier. Selv om det alltid er fullt, har det inntil i år alltid vært plass til «en båt til». I den senere tid har det imidlertid vært tendenser i motsatt retning. Enkelte synes å tro at de kan vise bort andre fra offentlig friareale, og noen forøner forsøker å reservere bukten eller deler av området for sine medlemmer.

Det burde være opplagt for enhver at ingen kan gjøre reservasjoner på offentlig friområde, eller ta seg tilrette på andres bekostning. For MØTORSKØYTEKLUBBEN er ikke dette tilfelle. Til sin samling helgen 11.–12. juni i år valgte de denne lille trange bukten.

Lørdag ettermiddag ankom skøyteene i stort antall. Bukten var allerede svært full, og indre del ga ikke plass for store skøyter. De fleste fant seg plass i ytre del. Enkelte skøyter på opptil 60 fot fant det imidlertid mest lettvinnt å «parkere» i innløpet til bukten. Da «MAGEDUTTI» som tredje båt fendret utenpå «CLEONA», var innløpet helt sperret.

Det var 30–40 båtfamilier som med stigende uro og forundring var vitne til innesperringen. En eldre seiler med en X-95 gjorde på en pen måte oppmerksom på at han litt senere skulle hente gjester i Drøbak. Han møtte ingen forståelse. Vi andre kunne bare konstatere av svaret at pelemarken igjen hadde kommet over vannlinjen – hva John Giæver allerede konstaterte i Seilas 12/1981.

Jeg var også blant de innesperrte. Foruten de rent sikkerhetsmessige betenkeligheter som er forbundet med en slik innesperring, fant jeg det meget utilfredsstillende ikke å kunne komme ut med seiljolle, og heller ikke få inn venner vi hadde avtale med.

I håp om å oppnå gehør og forståelse for mine anførsler gikk jeg rundt bukten og bort til «CLEONA» som lå nærmest fjellet. Folk fra de aktuelle skøyteene var samlet på dekk. Det utspant seg ingen høyrøstet samtale og det ble ikke utvekslet ukvemsord. Det viste seg imidlertid helt umulig å få «MAGEDUTTI» til å åpne blokkaden igjen. Det ble hevdet at båter som la seg inn i bukten måtte regne med innesperring (!) og for øvrig ville det komme mange flere skøyter bak «MAGEDUTTI». Jeg måtte returnere med uforrettet sak, og kunne bare konstatere at heller ikke i år kunne denne skøyteklubben klare å holde samling uten å genere andre.

Og bukten ble tettet ytterligere til. Da vaktmesteren kom langt senere på kvelden og det

ble etablert kontakt med skøyteklubbens havnesjef, var det for sent å gjøre noe. Vaktmesteren gjorde det helt klart at hvis noen krevde å komme inn eller ut, skulle de slippe gjennom. Jeg var ikke sterk nok til å kreve dette som klubbens ledelse, den enkelte skøyteeier eller vaktmesteren skulle foranlediget av eget tiltak. Men også disse fant det vel betenkelig å forlange at festdeltagere skulle flytte 8 skøyter på tilsammen adskillig hundre tonn i skumringen. For øvrig hadde jeg allerede fått tilstrekkelig med ukvemsord fra endel halvfulle skøytefestdeltagere til at jeg ga opp.

Garanti fra skøyteklubbens havnesjef for at åpning skulle skje uten vansker ved behov, var ikke mye verd. Da den eldre seileren med sin X-95 søndag formiddag forsiktig forsøkte å komme frem og ønsket seg en åpning, ble han utskjelt på det groveste på klingende bergensk. Etter 30 minutter og adskillig ubehag var han ute. Mange fulgte etter når det først hadde lyktes å få bort noen hundre tonn skøyter.

Mitt håp er at skøyteklubben seriøst tar sameksistensen på sjøen opp med sine medlemmer, – også de medlemmene som førte splittflagg i Håøybukta.

Kjedelige episoder er heldigvis i mindretall, la oss sørge for at det fortsetter. Den dagen vi aksepterer hensynsløshet har vi tapt.

Vel møtt til en ny båtsesong med pelemarken godt under vannlinjen.

Finn Kløvstad

Og slik har vi tenkt å utforme et mot-innlegg:

Lite ærerikt av Norsk Motorskøyteklubb?

Atter en gang har enkelte plastbåteiere skrevet negativt om Norsk Motorskøyteklubb i Seilas og Båtliv. Det som forundrer meg mest, er at Seilas som et seriøst båtblad, uten ønske om å få bekreftet "forseelsen" fra dem det gjelder, trykker uttalelser av en slik art. Ønsker dere virkelig at NMSK's medlemmer skal sees på som sjøens kranglefanter? Denne afæren som angiveligvis skulle ha funnet sted i Håøybukta 11. og 12. juni 1983, forekom oss helt anderledes. Det er sjelden vi opplever uhøflige mennesker på sjøen, men denne gangen gjorde flere av oss det til gangs.

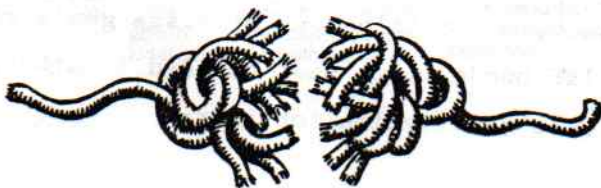
Håøybukta er ikke et helt vanlig offentlig friområde; på land ligger Oslo Kommunes feriested. Vi fikk også i år positivt svar på vår anmodning om å benytte området til vår samling, og en hyggelig vaktmann satte opp plakater om dette på bryggen tre uker i forveien. Vi opplyste om at vi muligens ville stenge innløpet dersom mange båter lå innerst, slik at skøytene ikke kom langt nok inn.

Da samlingen startet, gjorde vi alle som lå innerst i bukta oppmerksom på at det kanskje kunne bli vanskelig å komme ut før søndagen. Vi møtte bare velvillighet fra samtlige utatt én "kranglefant". Han bli mildest talt forbannet, og fortalte oss at disse gamle råtne skøytene helst burde ligge godt fortøyd i båthavnen, slik at de ikke kom i veien for andre.

Når man blir tiltalt på den måten, heldigvis kun av få sjøfarende, er det forståelig at noen skøyteeiere blir lei seg. Dere må ikke glemme at det tross alt er et lite stykke norsk kultur, som holdes ved like gjennom hundrevis av timer, sommer som vinter. Skøytene våre er faktisk høyverdige familiemedlemmer. Det å betegne skøytene som markspiste råtehauger, bekrefter vår anelse om at enkelte plastbåteiere ikke vet så mye om båter likevel.

Denne afæren, og den andre, som er de to eneste negative omtaler vi noen gang har fått, måtte selvfølgelig trykkes i Seilas og Båtliv. - Er kun nikkel og høyglanspolerte dekk kriteriene for at Seilas skal skrive pent om dem? - Nei - la oss som hvert år har en hale med småbåter etter oss hver gang vi krysser åpne havstrekninger (kanskje småbåteiere føler trygghet ved følget) slippe å bli omtalt som kranglefanter og bråkmakere. Det er naturlig at store båter trenger mer plass enn små båter. Og når vi én gang hver vår samles for å ha hyggelig samvær, la oss slippe å bli stemplet av uhøflige mennesker som inntrengere. Aksepter heller at vi er på sjøen og la oss hver for oss feie for egen dør og respektere ulike interesser.

Chr. Magnus Rossow

Du kan gjøre noe for kysten – og KYSTEN

Hvis hvert enkelt medlem skaffer flere medlemmer, vil medlemstallet bli flerdoblet i løpet av kort tid, antyder Fridtjof Sandring fra Meistervik i Balsfjord i Troms, i et brev som ble gjengitt i KYSTEN nr. 2, 1980.

Vi lar oppfordringen gå videre. «Munn-til-øre-metoden» er virkningsfull. Du kunne jo tenke over din familie, dine venner og dine arbeidskamerater, folk du treffer der du ferdes – kanskje mange av dem burde få vite at KYSTEN lever.

Det er mange måter å gjøre noe for kysten og KYSTEN på:

– Gaveabonnement til en som f.eks. fyller år er selvfølgelig en mulighet?

– Men ellers kan du få sendt brosjyrer vi har laget forbundet og bladet og gi dem eller legge dem ut til interesserte.

– Hvis det lokale bibliotek ikke kjenner KYSTEN kan du be dem om å abonnere (biblioteker får 15 prosent rabatt).

– Har du kontakt med en skole – arbeider der eller er elev – kan du kanskje fortelle om KYSTEN, eventuelt få skolebiblioteket (som får 15 prosent rabatt), lærere eller elever til å abonnere/bli medlem?

– Hvis du arbeider eller kjenner noen i kommunen kunne du kanskje få kommunen til å bli medlem?

– Kanskje vet du om et verksted som har med båter og sjø å gjøre, en slipp, et båtbyggeri eller liknende som naturlig burde støtte kysten og KYSTEN med et abonnement/medlemsskap?

– Fiskere som ønsker å styrke grunnlaget for sin næring, burde absolutt være med.

– Også det lokale historielag og bygdeboknemnda burde få vite om oss.

– Og så mange andre langs den lange norskekysten.

Du kunne kanskje tenke på det?

Adresse: KYSTEN, Karl Johansgt. 20, Oslo 1.

NYHET!!

I det bladet går i trykken, har det kommet inn opplysninger om et nytt materiale for båtbyggerbransjen. Det nye stoffet heter treverk. Det kan sages, bores, limes og overmales på samme måte som plast. Det skal bli spennende å se videreutviklingen av dette materialet.

Miljøverndepartementet er inne i bildet, da det er frykt for at overdrevent bruk av treverk kan øke flatehogsten og utrydde våre skoger.

Finansdepartementet er også interessert. Kanskje kan de her finne en ny måte til skattelegging av båteiere. Det antydes at treverkets brennverdi kan skattelegges i tillegg til HK-avgiften.

Red.

REFLEX oljeovn, type M 66 (den minste modellen)
nyoverhelt, selges rimelig.
Henv. Bjørn Haavind, "Signe", tlf. 45 92 12

Er det noen som trenger et nytt Sønnak 145 amp.
batteri?

Selges rimelig. Henv:
"Stormfugl" - Yngve Eriksen tlf. priv. 69 09 76
tlf. jobb 14.30 - 15.30 - 14 03 83

Foldinskøyta skal selges p.g.a. husbygging.
Båten er en 43' Risørskøyte bygget i 1936.
Eik hud og spant. Ombygget til turbåt 1980-83.
Masten har løftebom med vinsj. 40 kg stokk-
anker med kjetting og manuell vinsj. Styre-
huset inneholder pentry og spiseplass til 8.
Innvendig nedgang til salong og 3 separate
lugarer, 2 loskøyer og vaskerom/toa. i for-
pigg. Alle puter og gardiner i rødt skotsk-
rutet stoff.

Utstyr: Sentralvarme (propan, termostatreg.)
2 bluss kokeapparat, 85 L kjøleskap, 440 L
ferskvann, trykkpumpe. Skrivende ekkolodd,
radio, kompass, evt. Shipmate VHF. 24 V
elektrisk anlegg med god kapasitet, brann-
slukkingsapparat. Motor: Scania med over-
våking, ny 1973. Gear: Twin Disc, ny 1973.
Styring: HarMek hydr. med agregat for el-
styring. Propeller: 3 bladet fast.
Lensepumper: Remdrevet tannhjulspumpe, el.
pumpe med nivåvakt. Kobberhud rundt hele
båten.

Båten er i bra stand og ligger i vinterhavn
Holtekilen. Bøyeplass 1984 kan disponeres.
Pris: 150.000,- (deleie, evt. finans kan
diskuteres.)

Henv. Jakob Nordli, tlf. a. 636366,
priv. 538016.